

rakter, til hvem og til hvilket brug oplysningerne videregives, og om vedkommende som følge af andre regler kunne få oplysningerne udleveret. I det følgende behandles spørgsmålet dels i relation til bygherrerne dels i forhold til offentligheden som sådan.

Udlevering af oplysninger til vedkommende bygherre.

Som ovenfor anført er det min opfattelse, at bygherrer som udgangspunkt formentlig ikke vil kunne anses som parter i forhold til de afgjorte sager mod de enkelte el-installationsvirksomheder.

Ved afgørelsen af, om en videregivelse af visse oplysninger til bygherrerne, kan anses for berettiget, må det efter min opfattelse indgå, at der knytter sig en vis usikkerhed til spørgsmålet om partsstatus, og at bygherrerne under andre omstændigheder som forurettet formentlig ville have været omfattet af forvaltningslovens regler om aktindsigt for parter i afgjorte sager. Bygherrerne kan således siges at have en sådan retlig interesse (med hensyn til et muligt erstatningskrav), at de er meget tæt på at have partsstatus.

Endvidere må det tillægges betydning, at der er tale om en overtrædelse, der knytter sig til erhvervsudøvelse.

Der må også lægges vægt på, at bygherrerne ikke ses at have andre muligheder for at fremskaffe oplysninger om de koordinerede licitationer end ved at søge at få dem udleveret fra straffesagerne.

Efter en samlet vurdering finder jeg, at en videregivelse af en oplysning til vedkommende bygherre om, at en nærmere angiven licitation eller et underhåndsbud har været genstand for tilbudskoordinering, ikke kan anses for uberettiget. Dette må efter min opfattelse antages at gælde, uanset om den el-installationsvirksomhed, som oplysningerne angår, drives som enkeltmandsvirksomhed, eller om den drives i selskabsform. Navnlig for så vidt angår personligt drevne el-installationsvirksomheder, må tavshedspligten dog antages at sætte snævre grænser for, hvilke oplysninger der kan videregives. Det må således antages, at videregivelse alene vil kunne finde sted for så vidt angår afgjorte sager mod den enkelte el-installationsvirksomhed, og under den forudsætning, at der samtidig gøres opmærksom på, at der ikke med afgørelsen mod den enkelte el-installationsvirksomhed er gjort op med skyldsspørgsmålet for de i licitationen øvrigt deltagende virksomheder. Endvidere

bør aktindsigt på dette grundlag begrænses til at angå oplysninger, der fremgår af det enkelte anklageskrift eller bødeforelæg.

Forsvareren for et større antal el-installationsvirksomheder (der i øvrigt også repræsenterer brancheorganisationen ELFO) har til brug for statsadvokatens overvejelser haft lejlighed til at afgive et indlæg om sin opfattelse af spørgsmålet. Forsvareren har i den forbindelse givet udtryk for, at bygherrerne efter hans opfattelse ikke kan anses for at være parter i straffesagerne i forvaltningslovens forstand, og at der – igen efter hans opfattelse – ikke fra statsadvokatens side er mulighed for i medfør af princippet om meroffentlighed at meddele bygherrer aktindigt i udenretligt afgjorte sager.

Spørgsmålet er derfor forelagt for Rigsadvokaten med henblik på dennes overvejelse og stillingtagen til spørgsmålet.

Under forudsætning af, at Rigsadvokaten erklærer sig enig i min opfattelse af spørgsmålet, har statsadvokaturen til hensigt at tilvejebringe et system, der kan tilgodese en imødekommelse af bygherrerens behov for aktindsigt efter begæring, med henblik på deres eventuelle overvejelser om, hvorvidt der skal gøres erstatningskrav gældende mod nogen el-installationsvirksomheder i anledning af ulovlig tilbudskoordinering.

Udlevering af oplysninger til offentligheden.

Som ovenfor anført må det antages, at oplysninger om straffare forhold, der kan henføres til bestemte enkeltpersoner eller personligt drevne virksomheder (enkeltmandsvirksomheder), er fortrolige og dermed tavshedsbelagte.

De hensyn, der fører til, at det uanset denne fortrolighed kan være berettiget at udlevere visse oplysninger til vedkommende bygherre, gør sig efter min opfattelse ikke gældende, når der er spørgsmål om at udlevere oplysningerne til offentligheden. Jeg finder således, at det vil være uberettiget og indebære en krænkelse af tavshedspligten, hvis anklagemyndigheden offentliggør identiteten af *enkeltmandsvirksomheder*, der i el-sagskomplekset har vedtaget bødeforelæg for overtrædelse af konkurrencelovgivningen, dvs. i sager, der er afgjort udenretligt med et individuelt strafansvar.

For så vidt angår de *selskaber m.v. (juridiske personer)*, der har vedtaget bødeforelæg, har jeg nøje overvejet, om navnene på disse selskaber bør udleveres til offentligheden.

Som anført ovenfor må det som udgangspunkt formentlig antages, at oplysninger om